

بزنگاه مدیریتی ورزش

وزش ایران بزنگاه حساسی را پیش رو دارد و برگزاری انتخابات چند

فدراسیون مهم ورزشی و همچنین

کمیته ملی المپیک سبب شده تا همه در انتظار رؤسای جدیدی باشند که قرار است مجمع فدراسیون‌ها به آن‌ها رأی بدهند. همواره با توجه به نقش تأثیرگذار مدیران در ورزش با توجه به نقشه‌راهی که آنها ترسیم می‌کنند، انتخابات رؤسای فدراسیون‌ها و کمیته ملی المپیک از اهمیت دو چندانی برخوردار است.

در چنین شرایطی مهم‌ترین نکته‌ای که باید مورد توجه اعضای مجمع و کسسانی که در انتخابات حق رأی دارند، قرار بگیرد، انتخاب گزینه اصلح فارغ از جناح‌بندی‌های سیاسی و شخصی است. به هر حال ورزش ایران در سال‌های اخیر از نگاه سیاسی حاکم پرورزش، کم‌ضربه نخورده و این مسئله سبب شده تا برخی مدیران شایسته‌خانه‌نشین شوند. در چنین شرایطی اولین مسئله‌ای که باید مورد توجه قرار بگیرد، و بر آن تأکید شود، جلوگیری از سایه‌انداختن نگاه سیاسی و باندى بر انتخابات‌های ورزشی است.

علاوه بر نگاه سیاسی و حزبی نداشتن، شایسته‌سالاری در انتخاب مدیران باید مورد توجه قرار بگیرد. ورزش کشورمان کم‌مدیر توانمند و اثرگذار ندارد، مدیرانی که بخشی از موفقیت‌هایمان در بازی‌های آسیایی و المپیک را می‌توان به پای برنام‌بریزی و سیستم مدیریتی آنها نوشت. در چنین شرایطی است که اهمیت انتخاب یک مدیر کارآمد برای فدراسیون‌ها و همچنین کمیته ملی المپیک که نقش مهمی در آماده‌سازی تیم‌ها برای رقابت‌های بازی‌های آسیایی و المپیک دارد، بیشتر از همیشه مشخص می‌شود. در همین راستا به نظر می‌رسد ورزش ایران به یک تحول مدیریتی در برخی فدراسیون‌ها که قرار است انتخابات آن در هفته‌های پیش رو برگزار شود، نیاز دارد.

نگاهی به فراز و فرودها و حاشیه‌هایی که بعضی از رشته‌های ورزشی در سال‌های اخیر داشته‌اند به خوبی نشان می‌دهد ادامه مسیری که این فدراسیون‌ها در حال حاضر طی می‌کنند، چشم‌انداز روشنی و پیش روی ورزش کشورمان قرار نمی‌دهد. مدیریت سنتی و استفاده‌نکردن از تمامی ظرفیت‌ها و تجاربی که می‌تواند به پیشرفت آن رشته ورزشی کمک کند، پاشنه آشیل بعضی از مدیران بوده که در ادامه حضور چنین مدیرانی باید یک تجدیدنظر اساسی صورت بگیرد و هوای تازه‌ای به فدراسیون‌هایی که در گیر چنین معضلاتی هستند، تزریق شود. البته در سوی دیگر هم تأکید بر ادامه حضور مدیران موفق می‌تواند به برپار تر شدن کارنامه ورزش در آینده کمک کند، مدیرانی که با ورودشان به یک فدراسیون توانسته‌اند با ایجاد یک تحول، این رشته را به وضعیت مطلوب برسانند.

در چنین شرایطی است که وظیفه اعضای مجامع انتخاباتی فدراسیون‌ها و کمیته ملی المپیک و رأیی که آنها در انتخابات‌های پیش رو به داخل صندوق می‌اندازند، می‌تواند سرنوشت ورزش را رقم بزند. انتخابات‌هایی که نقش مستقیمی در وضعیت قهرمانان دارد، می‌تواند شرط را برای انتخاب آفرینی آنها بیشتر از قبل، مهیا کند و در مقابل یک انتخاب ناکارآمد زمینه را برای سقوط ورزش با عدم استفاده از ظرفیت و پتانسیل کامل ورزش رقم بزند.

تجربه دخالت دولت در فوتبال قایقرانی و تیراندازی کافی است!

بخت انتخابات فدراسیون‌ها که پیش می‌آید، ناخودآگاه نگرانی‌هایی را به دنبال خود می‌آورد. مسئله مربوط به

دیروز و امروز و این دولت و آن دولت هم نیست، بد نیست حداقل برای روشن‌تر شدن خطر تعلق ورزش به خاطر دخالت‌های دولت نگاهی به چند مورد طی سال‌های گذشته بیندازیم.

■ **تعلق فوتبال**

بزرگ‌ترین تعلق ورزشی را کمتر کسی است که به یاد نداشته باشد. سازمان تربیت‌بدنی، محمد دادگان رئیس فدراسیون فوتبال را پیش از آنکه از آلمان و جام جهانی ۲۰۰۶ به ایران بازگردد، برکنار کرد و فیفا بافاصله حکم تعلق فوتبال ایران را امضا کرد تا کمیته انتقالی به مدت تقریباً یک سال امور فدراسیون فوتبال ایران را به دست بگیرد و اسامنامه آن را اصلاح کند، البته فوتبال شانس آورد که بعد از پایان جام جهانی تقریباً هیچ رویداد مهمی در پیش نبود و تیم ملی و باشگاه‌های ایران چندان ضربه نخوردند اما همه فهمیدند که ورزش دنیا در این مورد به خصوص با کسی شوخی ندارد.

■ **خطر از دست رفتن المپیک**

المپیک لندن در پیش بود اما سایه تعلق کاملاً بر سر ورزش ایران احساس می‌شد، حتی شنیده شد که احتمال حضور ورزشکاران ایرانی یا پرچم المپیک هم در لندن ۲۰۱۲ وجود دارد. علت این اتفاق از آنجائنامی می‌شد که وزارت ورزش با دخالت مستقیم و عیان احمدرضا دنیا‌مالی رئیس فدراسیون قایقرانی را برکنار کرد و جالب‌تر اینکه به هیچ کدام از مکاتبات فدراسیون جهانی نیز پاسخ مناسبی نداد تا کل ورزش کشور در آستانه یک تعلق جدی قرار بگیرد. این خطر البته با مجاب کردن دنیا مالی به استعفا و اعلام آن به فدراسیون جهانی هر چند برطرف شد اما مشابه آن برای تیر و کمان و شنا هم اتفاق افتاد تا بزم نام ثابت شود دولتی‌ها نمی‌توانند دست از دخالت در امور فدراسیون‌های ورزشی برندارند.

■ **قصد تا تمام تیراندازی**

آخرین نمونه دخالت وزارت ورزش در امور فدراسیون‌ها مربوط به فدراسیون تیراندازی است.سال ۱۳۹۳ وزارت ورزش انتخابات این فدراسیون را برگزار کرد و رأی به برکناری مهدی هاشمی داد.حکمی که به یکی از جنجال‌برانگیزترین حکم‌های تاریخ ورزش ایران تبدیل شد. اعتراض‌ها جواب داد و دیوان عدالت اداری انتخابات و نتیجه آن را باطل اعلام کرد، حتی نام مهدی هاشمی به عنوان رئیس فدراسیون تیراندازی ایران در فدراسیون جهانی باقی ماند اما وزارت ورزش قصد نمکین ندارد. این اتفاق تنها حاصل سلیقه شخصی، کینه‌های شخصی و اعمال سلیقه از سوی وزارت ورزش است؛ اختلافی که می‌تواند درست مانند داستان قایقرانی خطر تعلق برای کل ورزش کشور را در پی داشته باشد اما وزارت ورزش با لجابت تمام حرف خودش را می‌زند.

بررسی روند برگزاری انتخابات فدراسیون‌های ورزشی و بایدها و نبایدهای آن در گفت‌وگوی «جوان» با مهندس سعید فائقی

وزارت ورزش نباید دخالت کند

دولت خودش را در مظان اتهام دخالت در انتخابات فدراسیون‌های ورزشی قرار ندهد

■ **گفت‌وگو دنیا حیدری**

حساسی که نگرانی‌های زیادی را به دنبال دارد. برگزاری انتخابات ۱۲ تا ۱۴ فدراسیون در کمتر

از یک ماه و سپس انتخابات کمیته ملی المپیک خیز از رقت و آمده‌ای زیادی می‌دهد که در سال‌های منتهی به مسابقات آسیایی و المپیک می‌توانند خیز خوبی باشند که تکلیف فدراسیون‌ها را هر چه زودتر روشن می‌کند اما اوضاع زمانی نگران‌کننده می‌شود که حرف و حدیث‌هایی در خصوص دخالت در انتخابات مطرح می‌شود؛ مسئله‌ای که گفته سعید فائقی، معاون سابق سازمان تربیت بدنی، وزارت باید از آن اجتناب و خود را از اتهامش مبرا کند.

■ ■ ■
وزارت ورزش طی تصمیمی جالب توجه در نظر دارد انتخابات ۱۲ تا ۱۴ فدراسیون را تا پیمست ماه آینده برگزار کند. آن هم در حالی که سابقه داشته برخی فدراسیون‌ها ماه‌ها توسط سرپرست اداره شدند.

برگزاری انتخابات خیلی خوب است، چراکه تکلیف فدراسیون‌ها را روشن می‌کند اما نباید کیفیت را فدا کرد و می‌دانیم وقتی کاری با عجله انجام شود، از کیفیت آن کاسته خواهد شد. برگزاری یک انتخابات سالم و با کیفیت، مسئله مهمی است که نباید نادیده گرفته شود.

گفته می‌شود وزارت از آن جهت در

■ **گزارش شیوا نوروزی**

فدراسیون‌ها برای دخالت در انتخابات کمیته ملی

المپیک باشد، نگران‌کننده است. در واقع نباید

کاري صورت گیرد که فضا برای تهمت باز شود.

مثلاً وقتی مدیر روابط عمومی وزارت می‌آید برای

یک فدراسیون کاندیدا می‌شود، ابهام‌ایجاد می‌کند.

اگر این شخص سابقه دیرینه‌ای در ورزش قهرمانی

داشته باشد، یا شناخته شده باشد مشکلی نیست

اما وقتی اینطور نیست، حرف و حدیث‌هایی در

خصوص مهندسی به وجود می‌آورد که خوشایند

نیست. پس ترومان نباید کاری کنیم که شرایط

برای اینگونه حرف‌ها و شایعه‌ها مهیا شود.

نگرانی‌هایی در خصوص مهندسی شدن

انتخابات کمیته ملی المپیک و حتی

فدراسیون‌ها وجود دارد.

برخی مسائل نشان از آن دارد که گویا آقایان

بدشان هم نمی‌آید انتخابات را مهندسی کنند.

بحث کاندیداتوری یک عجزی برای کمیته ملی

المپیک مطرح است که گفته می‌شود چون در یک

دوره‌ای سرپرست بوده و هاشمی رئیس کمیته

ملی المپیک رئیس دفترش بود، اگر کاندیدا

شود، اوتوماتیک نامی می‌کند. این حرف

و حدیث‌ها باعث می‌شود مردم فکر کنند برای

کنار زدن هاشمی از صحنه، شخصی را وارد گود

کنیم که او ناچار به کناره‌گیری شود و از هاشمی

پرسیدم که گفتند بله من هم از وزارت می‌شنیدم

که قرار است این شخصی کاندیدا شود. خوب وقتی

این بحث‌ها وجود دارد، باید هم انتظار شایعه‌هایی

خصوص مهندسی شدن انتخابات و شایعه‌هایی از

این دست باشیم. در واقع وزارت نباید اقدامی انجام

دهد که منجر به ایجاد شایعه شود.

انتخاب مدیران باید بر چه اساسی

باشد؟ خصوصاً که مسابقات مهم آسیا و

المپیک را در پیش داریم و انتخاب‌های

بیجا می‌توانند آینده مثبتی را ترسیم

کنند؟

روزی که چنین بحثی را ایجاد و انتخابات را اینگونه

ساماندهی کردیم به این دلیل بود که ورزش‌ها

و متخصصان ورزش و آنهایی که استخوان خرد

کرده ورزش بودند در ورزش باشند و انتخاب‌های

اول نشان داد که ما کار را درست انجام دادیم و همه

این عجزیانی که موفق بودند از طریق انتخابات بالا

آمدند اما متأسفانه الان شرایط به گونه‌ای است

که انتخابات مدیریت و مهندسی می‌شود. در

حالی که اگر انتخابات درست انجام شود و مجمع

فدراسیون ناظر باشد نه اینکه انتخابات از جایی

دیگر نظارت شود، بهترین انتخابات‌ها انجام می‌شود.

اما اگر بحث دخالت در میان باشد، نمی‌توان

خیلی امیدوار بود. برای یک انتخاب خوب، باید

مسائل مهمی در نظر گرفته شود که مهم‌ترین

آن کارآمد بودن مدیر است. باید برای مدیران یک

شرایط احراز تعریف کنیم که این شرایط الان در

فدراسیون فوتبال وجود دارد که تحصیلاتش چه

باشد، چه سابقه‌ای داشته باشد و چگونه باشد،

اهل و استخوان خرد کرده در ورزش باشند، جای

دیگر مرتکب اشتباه و خطا نشده باشند و حالا قرار

باشد آنها را از این کرسی به آن کرسی کنیم. آن

وقت دیگر چسبیده‌هایی مثل فائقی نمی‌توانند به

ورزش راه پیدا کنند.

بکشیده ۲۶ آذر ۱۳۹۶ | ۲۸ ربیع‌الاول ۱۴۳۹ |

با توجه به مشکلات اقتصادی کشور، مسئله درآمدهای و انتخاب اسپانسر از اهمیت بالایی برخوردار است که به نظر می‌رسد باید از ویژگی‌های انتخاب یک مدیر باشد.

بودجه سال ۹۷ اقتصاد را به رکود خواهد کشاند و حجم آن را کوچک خواهد کرد که بودجه در نظر گرفته شده توسط شرکت‌ها برای تبلیغات بسیار کم خواهد شد که قاعدتاً در این صورت سهم ورزش هم کم خواهد شد. پس توانایی مدیران باید در جذب بودجه و اسپانسر خیلی بالا باشد وقتی قرار نیست دولت بودجه‌ای بدهد. مدیران ما باید بتوانند از منابع جهانی درآمد کسب کنند. درست مثل لیگ‌های اروپایی و حتی لیگ‌های منقله‌ای که درآمدهایی و کسب اسپانسر را جهانی کردند. ما در لیگ قهرمانان آسیا شاهد هستیم که دیگر تیم‌ها تبلیغات خارجی می‌گیرند برای دور زمین اما ما هنوز در این امر مشکل داریم و این کار مدیران اقتصادی جهانی را می‌طلبد.

به نظر می‌رسد در پی برگزاری انتخابات فدراسیون‌ها و سپس کمیته ملی المپیک، سونانامی تغییرات در پیش است. این می‌تواند خوب باشد یا بالعکس بد؟

نه، اتفاقاً در مدیریت ثبات خیلی بهتر است تا تغییرات. فکر می‌کنید به چه دلیل رؤسای

فدراسیون‌ها هر چهار سال یک بار انتخاب

می‌شوند و فرصت دو دوره مدیریت را دارند؟

برای اینکه با تکیه بر این ثبات بتوانند برنامه‌های

بلندمدت ریخته و فرصتی برای عملی کردن آن

داشته باشند. مگر اینکه مجمع اعتماد نکند و با

کنار گذاشتن یک رئیس، تغییرات ایجاد کند

اما این تغییراتی که نوعاً خطی و گرایشی است

واستگسی سیاسی در آن است، اتفاقاً تغییرات

خوبی نیست.

یکی از اتفاقات ناخوشایند، تضاد و

درگیری‌های موجود بین وزارت ورزش و

کمیته ملی المپیک است که برخلاف

دوره‌های گذشته به‌طور پنهان است اما

نمی‌توان منکر وجود آن شد. این مسئله

چقدر می‌تواند به ضرر ورزش باشد؟

تضادی نباید وجود داشته باشد. بالاترین مرجع

تصمیم‌گیرنده ورزش قهرمانی فدراسیون‌ها

هستند و مسائل بین‌المللی هم با کمیته ملی

المپیک است و وظیفه وزار تخانه نظارت و هدایت

است ولی وقتی در اجرا دخالت می‌کند، مشکل

ایجاد می‌شود. وزارت نباید دخالت کند، نه در

امور فدراسیون‌ها و نه کمیته ملی المپیک بلکه

تنها باید به عنوان عضوی از مجمع، در وقت

لازم حرف و میان می‌آید، کار به مشکل می‌خورد.

می‌خواهند در مسائل اجرایی دخالت کنند،

تنش ایجاد می‌شود. حالا گاهی مدارا می‌شود،

احترام‌ها حفظ می‌شود اما گاهی چون بحث

استقلال به میان می‌آید، کار به مشکل می‌خورد.

این مشکل زمانی حل می‌شود که مدیرانی با

سعه‌صدر بالا روی کار بیایند و وزارت ترجیح

بدهد مدیران کارآمد امور را به دست بگیرند نه

صرفاً نفرت‌مورد نظر خودش!

روزی‌ها سرنوشت‌ساز فدراسیون‌های ورزشی فرا رسید

تب و تاب انتخاب‌های اصلح در سایه اعمال نفوذه‌ها

■ **رقابت با پولادگر**

فدراسیون تکواندو پس از المپیک ریو فراز و نشیب‌های زیادی را پشت سر گذاشت. عملکرد ضعیف چهار نماینده المپیک ایران و تداوم ناکامی‌ها در مسابقات جهانی حواشی را به اوج خود رساند تا جایی که منتقدان محمدرضا پولادگر انتخابات فدراسیون و رأی‌دان به گزینه‌ای تازه نفس را تنها راه نجات تکواندو می‌دانند. مجمع انتخاباتی فدراسیون تکواندو شنیده دوم‌دی‌ماه در آکادمی المپیک و با حضور هفت نامزد برگزار می‌شود. به رغم همه انتقادهای همیشگی از پولادگر به نظر نمی‌رسد هیچ کدام از نامزدها بعد از ۱۷ سال توانایی کنار زدن رئیس فعلی فدراسیون تکواندو را داشته باشند.

■ **مچ‌اندازی با خادم**

تتها دو روز دیگر تا برگزاری انتخابات فدراسیون

انتخاب فرد اصلح و رأی‌دان به بهترین گزینه این روزها خیلی‌ها را به تکاپو انداخته است؛ برخی‌ها نگران آینده رشته مورد علاقه خود هستند و بعضی‌ها نیز نگران از دست رفتن صندلی ریاست

فهرده‌ای زاده گزینه وزارت ورزش حق رأی داشته باشد

اما نوری حاضر به استعفا نشده است. صالحی امیری

اعتقاد کم‌ترین توانست رأی

دهد. نام‌نویسی از نامزدها در حالی هفته آینده

آغاز می‌شود که بحث انتخاب خبرگان ورزشی و

تشکیل کمیته ورزشکاران حواشی زیادی را به

همراه داشته است. از یک سو عجله مدیریت فعلی

کمیته ملی المپیک برای تشکیل و انتخاب اعضای

کمیته ورزشکاران (حمید سوریان، گیانوش

رستمی، هادی ساعی، یوسف گرمی، زهرانعمتی و

الیه احمدی) در نوع خود جالب توجه بود و از سوی

دیگر صالحی امیری، علی‌گفشانیان، محمود مشحون،

طاهره طاهریان و میترا نوری به عنوان کارشناسان

خبره ورزش انتخاب شدند تا در انتخابات پیش رو حق

رأی داشته باشند. گفته می‌شود از میترا نوری خواسته

شد تا از این سمت استعفا دهد و به جای او مهین